

eiX amplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Octubre-Novembre 2021 - Número 32

Editorial LES ENGANYIFES D'ESPANYA (O ELS ENGANYIS CRÒNICS DE L'ESTAT ESPANYOL ALS CATALANS)

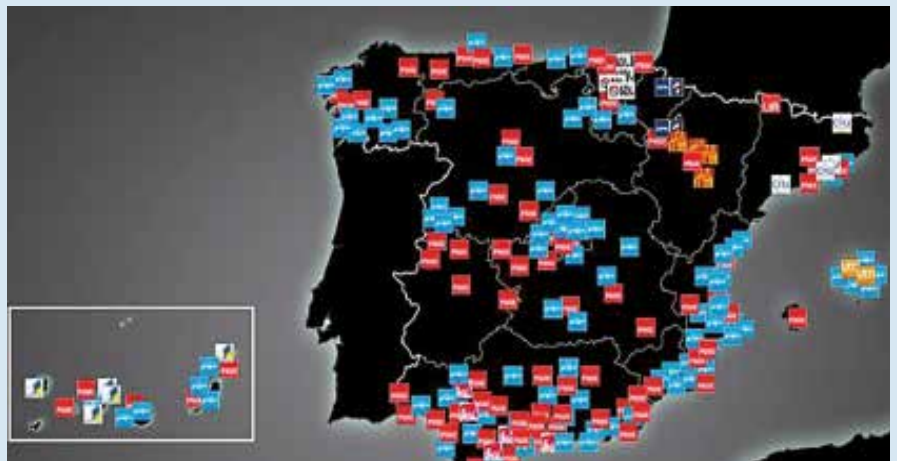
El Diccionari pràctic i complementari de la llengua catalana (Ed. La Busca 2002), defineix **enganyifa** com «l'engany en una venda o negoci. Sinònim **estafa, frau**». Entre els molts altres sinònims, s'inclouen: *argúcia, artífici, emboscada, estratagema, insídia, intriga, joc brut, maquinació, trampa, tripijoc i truc*.

Totes aquestes paraules expliquen a la perfecció el que des de fa segles l'estat espanyol (EE) aplica contra el poble català, i no és que parlem de les proclames catalanofòbiques que afirmen que Catalunya no és i no ha estat mai una nació, que el castellà no ha estat mai una llengua imposada, o que la transició política va ser modèlica, grans enganyifes que la història ja s'ha encarregat de refutar.

Parlem de les argúcies que els diferents poders de l'estat espanyol han ordit des que la pujada impareable de l'independentisme català ha posat en perill «la sagrada unió de España». El Sr. Villarejo, gran paladí del joc brut de l'estat, acaba d'expressar-ho clarament «para la madre y la patria, con razón o sin ella».

L'ampliació de l'aeroport del Prat, un acord fallit

Mapa de la corrupció a Espanya. Font: Punto Crítico Derechos Humanos

Les clavegueres policials, jurídiques, mediàtiques i polítiques espanyoles han intrigat i intriguen contra organitzacions i persones buscant desprestigiar-les, demonitzar-les i proporcionar arguments falsos usats per reprimir el moviment independentista.

Entre les darreres enganyifes de l'EE, cal esmentar la proposta fallida de l'ampliació de l'aeroport de Barcelona, en que la tèrbola AENA «oferia» la pastanaga de 1.700 milions d'euros a canvi de destrossar el territori i el medi ambient. Encara més recent hi ha l'esperpèntic intent d'extradir al President Puigdemont de la germana illa de Sardenya. Per aconseguir-ho el Jutge Pablo Llarena (i qui estigui al darrera d'ell), no dubta en enganyar al Tribunal de Justícia Europeu (TJE).

Mereix un capítol a part la més flagrant enganyifa: la «Mesa de Diálogo» (no de negociació) entre gobierno i govern, a canvi de que algun partit independentista voti

favorablement els pressupostos. Quin marge hi ha per «dialogar» (que no negociar), amb uns interlocutors mentiders, sords i cecs?

Val la pena recordar algunes altres de les enganyifes espanyoles més notòries:

- L'autoanomenada «*izquierda española*» monopolitzada pel PSOE, ha dit que **España es un estado plurinacional**. Si és així, que ens expliquin per què l'EE no protegeix el català i les altres llengües peninsulars, diferents del castellà/espanyol. Qui impedeix que el català sigui llengua oficial a l'UE? Doncs l'EE menysprea i desprotegeix el català que es parla a la Franja, evita que TV3 es pugui veure al País Valencià, i vol impedir que les plataformes audiovisuals hagin d'incorporar el català als seus continguts.

- El gobierno diu que: **l'EE dona suport a l'autonomia i reforça l'autogovern**. Tot al contrari, per mitjà del Tribunal Constitucional,

suspèn i invalida lleis aprovades pel Parlament en favor del territori i la gent més vulnerable i desafavorida. De fet el que pretén és transformar la Generalitat en una simple oficina administradora de les lleis que emanen de Madrid.

- A Espanya, diuen, **hi ha llibertat d'expressió**. Que li preguntin si és veritat al Valtònica (exiliat a Bèlgica), a Pablo Hasél o al President Torra, inhabilitat per posar un cartell al balcó de la Generalitat, demanant la llibertat del Presos Polítics.

- **A l'EE hi ha separació de poders**. Això ho diu la constitució post-franquista, però quan s'analitza es veu que és una qüestió purament formal i falsa. La politització de la cúpula del Poder Judicial es coneguda de sempre, fruit de l'elecció dels seus membres pel poder polític de torn. Ara sembla que PSOE i PP arriben a un acord per renovar alguns sectors, ara bé amb aquesta fórmula: «*uno pa ti, otro pa mí*».

El GRECO (Grup d'Estats contra la Corrupció del Consell d'Europa) acaba de retreure i advertir a Espanya, **per quarta vegada**, la "manca d'un avenç positiu tangible" per reforçar la independència del Consell General del Po-

El Grup d'Estats contra la Corrupció del Consell d'Europa insta a Espanya a canviar el sistema d'elecció del CGPJ

der Judicial espanyol. I és que ja fa set anys que aquest organisme reclama "eliminar la intervenció dels polítics en la selecció dels membres judicials del CGPJ".

Sobretot, a partir del nefast govern del PP amb el Sr. M. Rajoy, s'ha donat llum verda a la utilització dels Tribunals com a eines polítiques de pressió, repressió i imposició, gràcies a la «**Lawfare**» o **Guerra Jurídica**. Aquesta utilitza l'aparell judicial de forma abusiva i/o il·legal (tot mantenint una aparença formal de legalitat) per inhabilitar, perseguir i castigar els oponents polítics, en particular el moviment independentista, alhora que protegeix els polítics del PP, responsables de la corrupció.

- **Espanya és un estat democràtic**. Qui pot sostenir aquesta

asseveració? L'EE impedeix que els catalans decidim el nostre futur, prohibeix i reprimeix violentament l'exercici del dret a votar en referèndum. El PSOE/Podemós tampoc ha complert la promesa de modificar la llei de seguretat ciutadana (o mordassa) aprovada pel PP, que retalla els drets dels habitants de tot l'estat.

Com a conclusions finals, es pot dir que la relació entre persones i institucions és satisfactòria i plena quan es basa en la confiança i lleialtat mútua, quedant al marge la mentida i l'abús de poder.

Ja fa massa temps que no es veu per enlloc que l'EE compleixi cap d'aquestes condicions. Per tant: Els catalans només ens salvarem si fem el nostre propi camí i no ens refiem mai de l'EE.

L'Assemblea territorial de l'Esquerra de l'Eixample fa deu anys

El 7 de setembre passat va fer 10 anys que es va constituir l'ASSEMBLEA DE L'ESQUERRA DE L'EIXAMPLE PER LA INDEPENDÈNCIA (EEI) en un plenari ple d'entusiasme celebrat a l'antiga seu de l'Associació de Veïns i Veïnes de l'EE de l'Avinguda de Roma.

La creació de l'EEI va ser una conseqüència natural del moviment per les consultes municipals populars per la Independència iniciades el 2009 a Arenys de Munt i la Conferència Nacional per l'Estat Propi del mes d'abril del 2011. Aquesta Conferència va reunir la gran majoria de sensibilitats del país favorables a la independència i l'any 2012 va esdevenir en l'Assemblea Nacional Catalana, de la qual la nostra Territorial en forma part.

En aquests 10 anys al nostre país han passat moltes coses: èxits i fracassos, alguns companys ens han deixat i d'altres s'hi han incorporat, però sempre hem continuat amb el mateix objectiu: aconseguir la llibertat total del nostre poble.

No volem deixar passar aquesta data assenyalada per a la nostra associació veïnal amb voluntat nacional i que continua

immersa en les lluites per millorar el benestar del poble, conscients que no hi arribarem mai si el nostre país no gaudeix d'una plena independència política.

Mentrestant ens mantenim fermament tossuts, sabent que tard o d'hora l'estaca es vinclarà si persistim en la fita.

► PINZELLADES D'ECONOMIA / LA PELA ÉS LA PELA

Catalunya com Arkansas?

El nord-oest d'Arkansas està en auge i és notícia.

Per què és important: ha sorgit com una regió on els emprenedors poden treballar els seus propòsits, treballar amb facilitat i viure amb equilibri, tot sense estressar-se per la assequibilitat.

El cost de la vida al nord-oest d'Arkansas és un 70% inferior a les cinc principals ciutats dels Estats Units. Comprenen les ciutats de Fayetteville, Bentonville, Rogers, Springdalem, Siloam Springs, Bellavista i Lowell.

És un dels 10 millors llocs per viure, una de les regions més assequibles i una de les que més creix. Els ingressos personals són un 14% més alts i el cost de la vida és molt inferior.

Diuen: "Som unes ciutats petites amb sensibilitats modernes, molt unides, però globals. Donem la benvinguda a 30 cares noves al dia, de tot el país i del món, i som millors per a això. Com a comunitat, treballem dur per crear un espai perquè tothom pugui connectar i compartir les seves històries, intercanviar idees i estar a casa."

Estem increïblement enfocats a proporcionar oportunitats que inspiren l'amor per l'aprenentatge en els nostres fills des d'una edat primerenca".

A Catalunya, malgrat tots els pals a les rodes, de tenir un estat en contra, també s'estan donant experiències empresarials molt punteres i que tenen gran èxit actuant en el mercat internacional, però aquestes empreses han d'interactuar i conviure amb models tradicionals de l'economia. Catalunya ha anat creant una atmosfera de llibertat, modernitat, creativitat, recerca, interacció social i cultural que atrau molt talent de din-

Els impressionants números del nord-oest d'Arkansas

tre i de fora del país. Gent que busca una vida amb valors humans i gaudir de la naturalesa i la sensibilitat.

Aquest és el nou model econòmic que cal impulsar i que ha d'estar basat en la innovació i la creativitat, més que no pas en la competència per preus. S'ha de procurar rendibilitzar els bons resultats en recerca del nostre país.

També s'ha de dir que cal impulsar un canvi més ampli en la mentalitat i l'actitud de la societat envers la transformació de l'economia.

També el món acadèmic ha d'entendre i propulsar el nou model. I els mitjans de comunicació podrien animar.

Però si a més poguéssim utilitzar els 16.000 milions que l'Estat Espanyol s'emporta i no torna i disposéssim de la capacitat política d'un estat per impulsar el nou model econòmic, el món parlaria amb admiració d'Arkansas i també de Catalunya. ◀

► EL BATEC DEL BARRI

L'Ateneu Popular de Les Corts

Entrevista amb l'Ariadna Isern: "Hem esdevingut un viver d'iniciatives"

– **Com va néixer l'Ateneu Popular de les Corts i quin és el seu objectiu?**

– L'Ateneu Popular de les Corts vam sorgir fa 13 anys al 2008 i som un projecte autogestionat iniciat per un grup de joves amb la intenció participar en la transformació social al barri. Amb aquest objectiu, som l'aixopluc d'organitzacions de base i entitats diverses que contribueixen a la difusió de la cultura popular i construcció d'una alternativa al sistema capitalista. Així mateix, no defugim el nostre compromís feminista i de classe i ens mantenim com a agent polític i punt aglutinador de lluites compartides.

– **Com funciona i quines activitats s'hi fan?**

– L'Ateneu té un funcionament autogestionat, assemblari, de perspectiva local i entenent els Països Catalans com a marc territorial. Autogestionat vol dir que no depenem de cap subvenció pública sinó de sòcies (som quasi 120 sòcies), això ens permet pagar el lloguer d'un local i és complementa amb els beneficis de les activitats que organitzem. A l'hora que també rebem suport d'algunes entitats que hi fan vida. Organitzem activitats de cultura popular des de calçotades fins a jornades anticapitalistes, passant per formacions amb economia crítica, mil xerrades i

concerts, el Sant Jordi, el Sant Joan, participem a la festa major a la plaça de la Concòrdia i a la Festa Major Reivindicativa, els cinefòrums, els dinars populars, les jornades antifeixistes, la quina de nadal. Actuem com a suport logístic al capital humà dels diferents moviments que han sorgit al barri. El nostre compromís és ferm amb la lluita de l'esquerra independentista i els seus col·lectius. Poc a poc hem crescut i hem esdevingut un viver d'iniciatives i entitats que s'avenen al projecte i el fan divers i viu.

– Perquè són importants els Ateneus Populars en els barris i perquè cal donar-los-hi suport?

– Els Ateneus Populars i els Casals som importants perquè som llavor de futur i peça clau en la construcció de la nostra nació. La reivindicació dels Països Catalans com a marc territorial i la contribució política en els moviments socials als barris, pobles i ciutats, beu i s'enforteix de dècades de lluites compartides on els ateneus i casals hem jugat un paper inestimable en la transmissió d'aquesta manera d'entendre el país. Som un puntal en l'expansió del projecte polític de l'independentisme popular indestructiblement associat amb l'alliberament social, i és per aquest motiu que hem esdevingut l'expressió física d'una proposta de futur per al nostre país.

Cal donar suport, perquè els Ateneus són garants de la cultura popular i de la defensa de la llengua. Els Ateneus són un lloc on autoformar-se fora de l'acadèmia. Els Ateneus són una eina de suport entre veïnes i connecten els barris amb l'art i la música. Els Ateneus donen veu als sense veu. Els Ateneus són una eina d'empoderament per ser ciutadans més conscients i més en concordança amb allò "que faig és allò que penso".

Fes barri, fes Ateneu! ◀

ATENEU POPULAR DE LES CORTS
Carrer Galileu, 252, 08028

Haurem de marxar de Barcelona?

"Sorolls, crits i nits insuportables"

D'un temps ençà el nostre barri, i de retruc la nostra ciutat, ha sofert canvis que empitjoren la qualitat de vida dels veïns i que l'administració, indiferent o impotent, no aconsegueix recuperar o millorar. Aquestes molèsties diàries tenen conseqüències en la salut i confort de les persones que, de vegades, senten la ciutat com un lloc hostil i poc amable.

–Quines són les molèsties?

Brutícia general.

Soroll als locals d'oci, bars i restaurants que fan gran part de la seva activitat al carrer.

Rialles, crits i baralles a altes hores de la nit en l'exterior de locals d'oci.

Contenidors plens, dins i fora a qualsevol hora del dia.

Ocupació de la vorera per bicicletes, patinets i alguna moto.

Indigents que viuen a places i carrers.

Trastos vells al carrer fora dels dies de recollida municipal.

–Quant de temps fa que es produeixen?

Ja fa temps però cada vegada és més greu i sobretot després de la pandèmia els sorolls i crits a les nits són insuportables.

– A quin lloc del barri?

Ronda Sant Antoni, carrer Parlament, carrer Diputació, carrer Consell de Cent, etc.

–Com han reaccionat els veïns?

La majoria amb resignació davant la impossibilitat dels responsables; manca presència policial per mantenir i fer respectar les normes de convivència.

–A quina administració correspon solucionar-les?

Ajuntament de Barcelona, Servei de neteja de Barcelona, mossos d'esquadra.

–Quina ha estat la resposta de l'administració?

Fins ara pràcticament nul·la, diuen que estan desbordats. Però sí que a títol personal, en un consell de barri, per part de la guàrdia urbana se'ns va indicar la conveniència d'utilitzar el 112 per fer les queixes perquè era la millor manera de quedar constància en les estadístiques i així induir a la acció per part de les administracions. És a dir fer trucades al 112, al servei Barcelona neta, i escrits a l'Ajuntament fent palesa la situació. ➡

▶ LA NOSTRA CULTURA, LA NOSTRA LLENGUA

Què és Debat Constituent?

És un procés participatiu, transversal, inclusiu i plural per establir les bases constitucionals per al futur polític de Catalunya

És un procés participatiu, transversal, inclusiu i plural per establir les bases **constitucionals per al futur polític de Catalunya**.

L'any 2021 i durant sis mesos es desenvolupa la fase de **Debats Ciutadans Participatius**, on tothom pot expressar la seva opinió a través dels debats que es convoquen en tot el territori, o bé individualment. Un cop acabada la fase participativa es convocarà el **Fòrum Cívic i Social** que sintetitzarà els resultats dels Debats Participatius, aprovarà les propostes sortints i decidirà el procediment per presentar-les de manera pública i solemne al Parlament de Catalunya.

En aquests moments l'Entesa territorial del barri de Les Corts ha debatut sobre la llengua catalana. Aquestes són les conclusions d'aquest debat:

IDEES QUE HAN SORGIT EN UN DEBAT SOBRE LES PREGUNTES DEL DEBAT CONSTITUENT QUE FAN REFERÈNCIA A L'APARTAT D' "ELEMENTS CONSTITUTIUS" PUNT 2.1 DEL QÜESTIONARI. CAL DIR QUE SÓN IDEES SORTIDES D'OPINIONS DE PARTICIPANTS AL DEBAT.

- L'oficialitat de la Llengua no representa res si la gent no la parlen. Allò que cal protegir és l'ús.
- La cooficialitat (castellà) no cal. Tant el castellà com el francès ja reben prou protecció dels seus estats corresponents.
- Oficial no vol dir que tothom la sàpiga sinó que ha de ser la llengua habitual a tot el país i sobre tot als llocs oficials. (Justícia, salut, ensenyament...) Oficial i co-oficial, només és un plantejament legal que s'ha de concretar en lleis i decrets d'ús
- Cooficials han de ser les llengües del territori: Català i aranès. Les llengües van lligades al territori.
- El Català ha de ser la llengua d'ús habitual a nivell social. Qualsevol persona que treballi de cara al públic ha de ser capaç de fer-lo servir. Això implica ensenyament, medicina i justícia. I qui estigui relacionat amb l'administració també.
- Per aconseguir-ho cal un pla ben elaborat pel Govern i s'hau-

ran de dictar lleis que ho protegeixin.

- La pregunta sobre l'estatus jurídic que ha de tenir el castellà a Catalunya només se la pot plantejar un poble que surt de l'opressió lingüística prolongada... Cap país del món es preguntaria mai si un tema com aquest ha de formar part de la seva constitució
- Per respecte a totes les persones catalanes que pensen que el castellà és la seva llengua materna, val la pena considerar la possibilitat; però a l'hora de decidir cal pensar

en la situació de la llengua catalana, i en la força que ha de tenir la seva llengua per al país.

- Pel tema de si cal garantir o no el coneixement de la llengua castellana, hi ha qui creu que no cal garantir res. Els currículums faran la seva feina. Garantir vol dir elaborar plans d'estudi i avaluar els coneixements. Es valora l'aprenentatge multicultural i lingüístic, però sense prioritzar cap llengua per sobre d'una altra (entenem entre castellà, francès, anglès o quina sigui la llengua a aprendre). ◀

I si parlem de llengua?

- ☉ Sabíeu que el català té més parlants que el noruec, el danès, el croat, el finès, l'eslovè i una bona colla de llengües que es parlen a Europa?
- ☉ Sabíeu que si no aconseguim aviat un estat propi la nostra llengua corre molt de perill?
- ☉ Sabíeu que, si no canviem els hàbits lingüístics, podríem perdre la llengua abans d'assolir la independència?

Sisplau: no canvieu de llengua

La premsa honesta té preu

El dia 5 d'octubre, entre els actes de la festa major del barri, la territorial de l'Esquerra de l'Eixample va organitzar una taula rodona amb periodistes que treballen en diferents mitjans i en diversos camps del periodisme. L'objectiu: que els assistents i el barri en general, tinguin més estris per saber interpretar els missatges segons les fonts i els mitjans.

Recull d'algunes afirmacions:

La policia, catalana o no, no vol ser fotografiada i entorpeix la feina dels foto-periodistes, menteix en els judicis contra ells, que po-

den ser identificats, agredits als carrers, empaitats pels secretes, jutjats i empresonats. El col·lectiu de periodistes Andreu Barnils en fa un recull.

Molts mitjans privats reben subvencions de bancs i grans corporacions a canvi de publicar a favor dels seus interessos. També hi ha la publicitat institucional. Perdre aquestes aportacions econòmiques poden influir en l'autocensura.

Hi ha mitjans que modifiquen el contingut del text fet per periodistes i tergiversen la realitat.

Si els ciutadans volem gaudir d'informació que ens ajudi a entendre el món i que siguin rigorosa i honesta ens hem de subscriure a mitjans sense aquests lligams i pagar-los entre tots. No ens hem de quedar amb els titulars i cal el periodisme d'investigació.

La llibertat d'informació té un preu.

Podeu veure aquesta interessant roda de premsa a:

[Youtu.be/1mlrAhtZ3RY](https://youtu.be/1mlrAhtZ3RY)
#IndependènciaÉsLlibertat

CONSELLS LLUITA NO VIOLENTA

Consell 15. CONVERTIR LA REPRESSIÓ EN UN "BUMERANG"

A Sèrbia vam inventar el que en dèiem "pla B", perquè ens agraden aquests noms i perquè els serbis pequem de no tenir mai un pla, i quan sembla que en tens un et tornes atractiu.

Com que ens arrestaven per centenars i a vegades milers, havíem de desenvolupar un sistema que generés solidaritat i protecció pels detinguts. Podeu utilitzar aquest sistema o descarregar-lo d'internet i és molt eficient.

En primer lloc, teníem un missatge predeterminat al telèfon, que avisava de la seva detenció. En el moment de ser detingut envies el missatge a la gent que coneixes. La rapidesa és la major protecció. En segon lloc, abans d'anar a l'indret on podies ser detingut o quan participaves en alguna activitat política, els activistes d'Otpor ja havien signat l'autorització amb l'advocat, per tal d'assegurar-nos per endavant que hi hagués un advocat per representar als detinguts. En tercer lloc, un grup de persones informa als teus pares i als teus amics que has estat detingut, així t'assegures que ho sabran. En quart lloc, hi ha una manera de convocar a la gent davant de les comissaries: sabíem quins voluntaris estaven disponibles cada dia i en convocàvem un bon munt per seure allà al davant, molt tranquils, amb no-violència, cantant i dibuixant a terra amb guixos. En cinquè lloc, com que el moviment estava molt centrat en ajudar els jubilats i aquests tenen molt de temps lliure, teníem una llista de jubilats que es quedaven a casa i trucaven a les comissaries preguntant pels activistes detinguts.

Passades les hores podies dir que la comissaria estava sota setge i, si afegiu tots els periodistes que anaven a la comissaria, ja teniu la situació completament capgirada.

Llavors, als detinguts els explicàvem exactament què els passaria: et portaran a la comissaria amb unes manilles, una més ajustada que l'altra, és un vell truc; et separaran del teu acompanyant. Si ets un home et posaran en una cel·la amb gent dolenta i t'humiliaran. Si ets una dona encara pitjor, et portaran en una cel·la amb prostitutes. Després d'unes hores t'interrogaran. Hi haurà un poli bo que t'oferirà cafè, i un poli dolent que t'amenaçarà amb colpejar-te però treballen conjuntament. Aquí tens la llista de preguntes que et faran i la llista de les respostes que els donaràs... Imagineu una situació en la qual la por no hi té cabuda. L'activista sap què li espera rere la porta, té les respostes preparades, sap que els seus amics són fora esperant-lo amb els seus pares, sap que té suport legal i publicitat. És una bona manera de manejar la repressió policial que va tenir molt d'èxit a Sèrbia i en molts altres casos. Per tant, pensa, abans d'anar a qualsevol situació que produeixi por: "Tinc un pla B?"

Que tingueu un bon dia!

Prou d'esperar. Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=G44entYt5iQ>

Consell 16. LA DISPERSIÓ ARREU ENS POT ENFORTIR

Quan dius lluita no violenta normalment pensem en un munt de gent concentrada al carrer, mítings davant d'una assemblea, ocupació de l'espai... Aquesta és la imatge que et donen els mitjans de comunicació. Però aquesta és tant sols una petita part del repertori de la lluita no violenta, la de les tàctiques de concentració, que es basen en concentrar tots els teus recursos en un sol lloc; convocar molta gent en un lloc molt petit durant una estona breu. De vegades les tàctiques de concentració són molt útils, sobretot per la batalla final o la fase final de la lluita no violenta. Però en la pràctica hauríeu de centrar-vos en el que s'anomena tàctiques de dispersió: repartir les activitats i els activistes per tota la ciutat, per tot el país i això crea confusió i horror en l'oponent.

Petites tàctiques de dispersió amb un risc molt baix van ser crucials, no només a Sèrbia, us recordo les casolades de cada vespre des de les finestres, sinó també en la lluita xilena quan Pinochet s'endurí i va amenaçar de matar als manifestants i ells van decidir de posar-se a caminar lentament i conduir a poc a poc i immediatament van bloquejar Santiago de Chile. I també van ser útils en la primavera àrab: imagineu petites accions de resistència, grups reduïts de persones sortint de la plaça Tahrir per ocupar altres llocs d'Egipte.

Poseu a prova tot el que teniu en el repertori i deixeu els grans mítings i manifestacions, sobretot si us esteu oposant a un règim molt repressor.

Les petites accions de resistència han demostrat ser molt útils en països opressors ben diferents.

Prou de desitjar. Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=SNFjzM1AxRE&t=24s>

